

YU RADNIK

JAVNI LIST
TRIMESTRIEL EDITE PAR LA

C.G.T.

ZA JUGOSLOVENSKE RADNIKE U FRANCUSKOJ
POUR LES TRAVAILLEURS YOUGOSLAVES

ZNAČAJNA KONFERENCIJA ZA ŠTAMPU C.G.T.-a O PROBLEMIMA STRANIH RADNIKA

Pred brojnim problemima sa kojima se susreću strani radnici u ovom periodu krize, kada pitanja uposlenja i nezaposlenosti dobijaju posebnu oštrinu, C.G.T. je održala sastanak sa štampom o ovim pitanjima 16. i 17. oktobra, u jednom domu za strane radnike u Aulnay-sous-Bois (Seine-Saint-Denis).

Zahvaljujući pitanjima mnogih prisutnih novinara, mogle su da se bolje odrede izvesne tačke, što bi trebalo da im omogući da bolje informišu javnost o problemima koji se postavljaju i o odgovorima koje na njih daje C.G.T.

Rene Lomet, Sekretar C.G.T.-a, predsedavao je ovoj konferenciji za štampu. Posle uvodne reči on daje reč trojici članova Nacionalnog sekretarijata za stranu radnu snagu C.G.T.-a, koji su govorili o sledećim pitanjima:

- o rasizmu i slobodi
- o uposlenju i nezaposlenosti
- o socijalnim pravima stranih radnika.

Zatim, u ime C.G.T.-a, on postavlja pet pitanja Predsedniku Republike i Predsedniku Vlade, i objavljuje organizovanje intenzivnih kampanja za postizanje pozitivnih odgovora na postavljena pitanja.

NASTAVAK NA 4 STRANI.

U JEDINSTVENOJ AKCIJI CGT — A I CFTD —
A FRANCUSKI I STRANI RADNICI BIĆE JEDNI
UZ DRUGE, RAME UZ RAME, DA BI OSTVARILI:

- **Pravo na starosnu penziju sa šezdeset godina starosti**
- **Povratak na četrdesetodnevnu radnu nedelju i to odmah**
- **Povećanje kupovne moći**
- **Garanciju radnog mesta**
- **Odbranu Socijalnog osiguranja**

DRUGOG DECEMBRA

U PARIZU : 100.000 DEMONSTRANATA NA ULICAMA. PEDESET MANIFESTACIJA U UNUTRAŠNOSTI : LIONU, SENT ETJENU, BORDOU, MARSEJU, HAVRU, RUANU, NANSIJU, MILUZU, LIMOŽU, ITD.

JEDINO ZAJEDNIČKOM AKCIJOM RADNICI MOGU PRIMORATI VLAST I POSLODAVCE NA PREGOVORE.

ODLAGANJE PREGOVORA MOŽE JEDINO DA POVEĆA SOCIJALNU NAPETOST.

U PARIZU : RADNICI GRADJEVINARSTVA SE LJUTE

Povećajte nam plate. Posla za mlade. Penzija u 60 godina. Dosta je mrtvih u gradjevinarstvu, odgovorne gazde u zatvor. Sindikalne slobode. Ne otpuštajte pod izgovorom da je posao završen.

To su bile parole koje su izvikivale više hiljada radnika gradjevinarstva, u Sredu 19. Novembra, dana kada je održan sastanak paritarne komisije.

Na poziv C.G.T. — a i C.F.D.T. — a u Parizu, sa trga Terne do sedišta sindikata poslodavaca, strani radnici su bili prisutni u velikom broju, ali bilo je i tehničara i inženjera.

Etraj od 24 časa je pogodio veliki broj preduzeća, među kojima su : Buig, Fuzerol, Konje, Evropsko pre-

duzeće, Baci, Alstom, Spi, Labalet, Ima isuviše povreda na poslu na Veseli Silvan, Tib, Balanski Brijar, radilištima, zbog nepoštovanja zakona, mogli su reći radnici iz :

U primorskim Alpima, 14.000 Francuska Sitra, Kampenon Bernar, radnika je štrajkovalo u pokrajini, Veliki Istočni radovi, Veliki Južni da bi postigli da se održi sednica radovi, Nikoleti, Toran, Paracini, pokrajinske paritarne komisije. Deromedi, Spada, Bori i.t.d.

Photo M. DELIUS

80 PROLECA C.G.T.-A

Nacionalni Kongres Metalaca završio se uoči toga dana, u 21 čas, oproštajnom čašicom, a u ponedeljak 23. septembra 1895. započeo je jedan drugi kongres. On je trajao sve do subote. Delegati iz 28 sindikata industrije, 18 berza rada i 126 samostalnih sindikata, koji su « duboko osećali potrebu za sindikalnim jedinstvom » odlucili su tada : « od različitih sindikata i strukovnih grupacija, sindikata radnika i službenika oba pola, koji postoje u Francuskoj i u kolonijama, stvorena je jedinstvena i kolektivna organizacija koja je nazvana GENERALNA KONFEDERACIJA RADA ».

Tako je ratifikovan čin tog željenog rođenja. Do njega nije došlo bez teškoća. Prvo su se pojavile usamljene radničke organizacije, u raznim oblicima : kase uzajamne pomoći, udruženja otpora, sindikalne komore, radničke komore. One su omogućile da se bolje organizuje borba. Bilo je čak potrebno 1864. godine ukinuti iz Krivičnog zakonika one članove na osnovu kojih se štrajk smatrao krivičnim delom.

POSLE NEMIRA

A 1871. godine, gušeći u krvi 30.000 žrtava slavnu Parisku Komunu, reakcionarna buržoazija je verovala da je deportujući i šaljući u izgnanstvo preživeli, obezglavila za dugo vreme francuski radnički pokret. Međutim, francuska radnička klasa je vrlo brzo nastavila svoje napredovanje.

Radnički kongresi se sastaju već od 1876. osnivaju se nacionalni sindikati industrije i strukovni sindikati i zakon mora 1884. god. da prizna mogućnost stvaranja sindikata bez vladine dozvole.

1895. će biti stvorena C.G.T. spajanjem nacionalnih sindikata industrije (kojima treba pripisati inicijativu prvomajske manifestacije) i berzi rada na lokalnom planu.

Od samog svog postanka C.G.T. potvrđuje svoj klasni karakter, postavljajući sebi za cilj borbu « za ukidanje najamništva i poslodavstva », ili drugim rečima nestajanje eksploatacije čoveka čovekom.

Nastavak na 8 strani.

- MEDJUNARODNA KONFERENCIJA RADA -

ZNAČAJAN KORAK U BORBI ZA JEDNAKOST PRAVA STRANIH I DOMAĆIH RADNIKA

Na šezdesetom zasjedanju Medjunarodne Konferencije rada prihvaćeni su definitivni tekstovi Konvencije i Preporuke koje se odnose na strane radnike.

Suprotstavljanje poslodavaca i izvesnih vlada u toku prve diskusije 1974 godine, pogoršanje ekonomske i socijalne situacije zbog krize koja pogadja kapitalističke zemlje, nezaposlenost koja pogadja naročito zemlje Zapadne Evrope, razlozi su koji objašnjavaju tešku borbu koja se vodila za vreme ovog zasjedanja.

S jedne strane poslodavci i reakcionarne vlade, posebno Francuska, žele da troškove krize pre svega snose strani radnici, dok sa druge strane radnici u celini očekuju da se prihvate postojeći tekstovi koji bi zaista garantovali ista prava stranim i domaćim radnicima podrazumevajući tu i trenutke krize za koju ni jedni ni drugi nisu odgovorni.

Sa 265 glasova za, o protiv i 81 uzdržanih glasova, Konferencija je usvojila zajedničku Konvenciju koja sadrži u dva različita dela pitanje migracija u zloupotrebljenim uslovima i jednakost šansi i tretmana. Konferencija je takodje usvojila zajedničku Preporuku.

Ipak, uprkos protivljenju velike grupe radnika i predstavnika vlada zemalja u razvoju, socijalističkih zemalja, zemalja migracija, većina na Konferenciji je prihvatila član koji dozvoljava svakom članu Konferencije da izbacila iz usvajanja Konvencije njen prvi ili drugi deo.

STAV FRANCUSKE VLADE I POSLODAVACA

I jedni i drugi, pošto nisu mogli da se izjasne protiv tekstova Konferencije, uzdržali su se od glasanja, odbijajući na taj način da potvrde Konvenciju i našli se rame uz rame sa najnazadnijim vladama po tom pitanju! S.A.D., Svajcarske, Austrije, Zapadne Nemačke, Izraela, Engleske, itd...

Očigledno je francuskoj vladi i njenom Sekretaru za pitanja stranih radnika lako da pričaju bez prestanka o socijalnoj politici vlasti u korist stranih radnika, ali da, u trenutku kada treba konkretno da se izjasne za tekstove medjunarodnog dometa, koji idu u pravcu priznavanja jednakih prava tim radnicima, njihovi predstavnici sve pokušaju da se suprotstave prihvatanju takvih tekstova.

STA KAZU TEKSTOVI KONVENCIJE

— Svaki član Konferencije koji ratifikuje Konvenciju angažuje se da poštuje osnovna prava čoveka svakog stranog radnika.

— Politika migracije treba da se zasniva na ekonomskim potrebama zemalja porekla radnika i zemalja koje ih zapošljavaju; treba voditi računa o dugoročnim društvenim i ekonomskim posledicama migracija kako u odnosu na migrante tako i u odnosu na zainteresovane zajednice.

— Pozivaju se da se bore ne samo protiv organizovanja trgovine radnom snagom već takodje protiv poslodavaca za koje treba predvideti kazne koje će ići do zatvora.

DVE ZNAČAJNE MERE U POGLEDU ZAPOSLENJA

Ne može se smatrati da je radnik koji legalno boravi u zemljama sa problemom zaposlenja u ilegalnoj ili neurednoj situaciji zbog same činjenice što je izgubio posao. Gubitak zaposlenja ne može sam po sebi da dovede do povlačenja dozvole boravka ili dozvole rada.

Prema tome strani radnik treba da ima isti tretman kao i domaći u pogledu bezbednosti radnog mesta, prekvalifikacija, pomoći i prilagođavanja (član 8).

— Jednakost šansi i tretmana je najzad po prvi put proširena na individualne i kolektivne slobode.

— Predviđene su mere koje treba da obezbede očuvanje nacionalnog i etničkog identiteta kao i kulturnih veza sa zemljom porekla.

Tekst Preporuke u članu 33 obradjuje pravo na pomoć stranog radnika u slučaju proterivanja i pravo na sudsku pomoć u tom pogledu.

Druge mere, ne manje važne ušle su u usvojene tekstove: profesionalno usavršavanje, priznavanje diploma i kvalifikacija, slobodan izbor zanimanja i okupljanja porodice, socijalna i sindikalna prava, itd...

Stav C.G.T.-a je da ove nove medjunarodne propise treba smatrati za izuzetno povoljnu osnovu borbe za jednakost prava između francuskih i stranih radnika.

Treba pokrenuti sve snage da bi se primorala francuska vlada da ratifikuje i primeni tekstove koje je Medjunarodna Konferencija Rada prihvatila.

Ova nova Konvencija može i mora da bude sredstvo koje će ojačati saradnju i akciju sindikalnih centrala, bez obzira kojoj medjunarodnoj organizaciji one pripadale, da strani radnici ne budu ti koji će podneti cenu krize, da bi se zaista ostvarila « jednakost šansi i tretmana ».

USLOVI STANOVANJA U DOMOVIMA ZA SAMCE

U najvećem broju slučajeva u domovima za samce koji pripadaju različitim organizmima kao što je SONACOTRA, ADEF, AFTAM, AFRP, u kojima žive strani radnici-samci, i oni koji su odvojeni od svojih porodica i to najčešće zbog toga što ne mogu da pronadju stan u koji bi doveli porodice, uslovi stanovanja su nepodnošljivi: nedostatak prostora, opremljenosti, pretrpanost, odsustvo higijene, izolovanost od naselja, a sve to za vrlo visoke stanarine, često za dva ili tri puta veće od stanarina u HLM / društveni stanovi sa umerenim stanarinama/koje su same toliko visoke da hiljade porodica ne mogu da ih podnesu i iz kojih su izbacivanja zbog neplaćene kirije sve češća. Da bi se bolje shvatilo koliko su stanarine u domovima za strane radnike visoke treba znati da 50 % izgradnje ovih domova finansira F.A.S. / Fond za socijalne akcije / čija sredstva potiču od ostatka dečijih dodataka koji se isplaćuju deci stranih radnika koja su ostala u domovini radnika, a što predstavlja skandaloznu diskriminaciju koju C.G.T. od uvek osuđuje.

Zbog ovakve situacije, među stranim radnicima koji žive u domovima za strance nezadovoljstvo je sve veće. Mnogi od njih vode borbu koja po negde traje godinu dana i više. To je momentano slučaj sa domovima SONACOTRA u kojima su stanarine nanovo poskupele i čiji stanari u Parizu i unutrašnjosti Francuske štrajkuju odbijajući da plate kirije.

Pokrajinske unije C.G.T.-a podržavaju i učestvuju u akcijama za odbranu onog dela radničke klase koji vlada i poslodavci dovode iz njihovih zemalja sa jednim ciljem da ih eksploatišu, ne vodeći računa o uslovima života koje će im ponuditi. Po domovima za strance borbe su postale toliko značajne da je postalo nepohodno uspostaviti njihovu koordinaciju.

Tako je Pokrajinska unija C.G.T.-a Seine-St-Denis osnovala Pokrajinski Komitet koji okuplja Komitete stanara raznih domova za strance. Ovaj Pokrajinski komitet je odmah izradio, na bazi opštih zahteva zajedničku platformu i zatražio je od Prefekta Pokrajine i direkcije SONACOTRA da zvanično prizna, kako Pokrajinski komitet stanara domova, tako i Komitet stanara svakog doma i da primi na pregovore jednu pokrajinsku delegaciju.

Treba napomenuti da su već neki od veoma važnih zahteva u pogledu higijene, slobodnog vremena, prava na okupljanje itd., zadovoljeni. Evo jednog takvog primera: u domu ADEF u Vitriju (Val-de-Marne), stanari su izabrali svoj Komitet i uz podršku CGT-a opštine, nacionalne federacije stanara, udruženja Alžira u Evropi, zahtevali: poništenje unutrašnjeg propisa doma i sastavljanje novog pravilnika uz učešće Komiteta stanara, menjanje posteljine svakih petnaest dana, dobijanje novih čebadi, čišćenje soba jednom nedeljno, krećenje soba do kraja godine, postavljanje aparata za gašenje požara i apotekarskih ormančića, preuredjenje kuhinja, WC-a tuševa itd..., organizovanje putovanja i sportskih aktivnosti i otvaranje sale za igre, kupovinu televizora u boji sa tri kanala, stavljanje na raspoloženje stanara dva kreveta za prijatelje, salu za sastanke Komiteta stanara, kartu stanara, garanciju da neće biti izbačeni u slučaju nezaposlenosti, bolesti ili drugih finansijskih teškoća, ne plaćanje povišenja stanarine do kraja godine kao i plaćanje zaostale kirije u pet rata.

Ovaj primer govori da je moguće ostvariti niz zahteva u domovima za samce u kojima žive strani radnici. CGT je u tome vrlo odlučan. Kao i u preduzeću, biti član CGT sindikata u domu predstavlja put ka uspehu.

PROTIV DISKRIMINACIJE U SOCIJALNOM POGLEDU

15. Septembra 1975. godine, Rene Lome sekretar C.G.T.-a je pisao Prvom Ministru, koji potvrđuje vladinu nameru da nastavi sa diskriminacijom.

Gospodine Prvi Ministre,

Mi imamo čast da Vam skrenemo pažnju u vezi situacije dece stranih radnika u pogledu porodičnih dodataka.

Ti radnici po francuskom zakonu imaju iste obaveze u vezi socijalnog osiguranja kao i francuski radnici, ali ipak postoji diskriminacija između stranih i francuskih radnika, između stranih radnika u zavisnosti od njihove nacionalnosti, pogotovu kada se porodice radnika nalaze u zemlji odakle dolaze radnici.

Porodični dodaci su jedna vrsta plate koja predstavlja veliku ulogu za porodična primanja.

Na osnovu Administrativnog Saveta Nacionalne Kase za porodične dodatke od 15. Januara 1975. godine, razlika između primanja porodičnog dodatka isplaćenih stranim radnicima za njihovu decu koja su ostala u

zemlji odakle strani radnici dolaze i primanja koja su trebala stvarno da im budu isplaćena da zaista postoji ravnopravnost u primanjima, je 1.312.069.325 franaka samo za 1973. godinu.

Ta razlika će biti još mnogo veća za 1974. i 1975. godinu.

Odbijajući, decu stranih radnika, koja su ostala u zemlji, novim vladinim odlukama će još više da se poveća ta razlika u primanjima stranih radnika.

Vodeći računa o statistici iz 1973. god. od A.S.N.K.P.D. čije brojke su od 728.083 deteta i ako taj broj bude isti u 1975. god. deca stranih radnika koja neće primiti pomoć za polaz u školu od 126,40 franaka i od 250,00 franaka, izgubiće otprilike 274.000.000 franaka više.

C.G.T. smatra da strani radnici koji se nalaze pod istim uslovima kao francuski radnici, i koji izgradjuju Francusku, treba da imaju ista prava bez obzira na njihovo poreklo i gde se nalaze njihove porodice.

Na osnovu čega, strani radnici treba da koriste bez ikakve diskriminacije porodične

dodatke i ostale socijalne usluge kao i francuski radnici.

Mi Vas molimo da nam odgovorite u vezi Vaše odluke da bi ta nepravda nestala za uvek.

U očekivanju Vašeg odgovora izvolite primite Gospodine Prvi Ministre...

ODGOVOR PRVOG MINISTRA :

... « Pravilnik za posebno povećavanje će se sprovesti u zavisnosti od već postojećih zakona za porodične dodatke. Ali kao što i Vi znate, to će biti isplaćeno na osnovu mesta boravka: francuski i strani radnici koji se nalaze sa njihovim porodicama na francuskoj teritoriji imaju prava, ali slanje porodičnog dodatka u inostranstvo je jasno isključeno »...

Ispred takvog stava, samo akcija može da zadovolji zahteve za ravnopravnost prava uračunavajući i socijalna prava.

Na osnovu čega C.G.T. poziva strane radnike i sve radnike na akciju.

NOVA TARIFA DECIJAH DODATAKA KOJA VAZI UNAZAD OD 1-1-1975

Početkom septembra meseca u Beogradu su se vodili pregovori između francuske i jugoslovenske delegacije za vreme kojih je usvojena nova tarifa dečijih dodataka za decu jugoslovenskih radnika u Francuskoj koja su ostala u zemlji. Dečiji dodaci povećani su za oko 12 % u odnosu na dosadašnje.

Ovo povećanje dečijih dodataka ne

pokriva međutim povećanje troškova života u 1974. godini (prethodno povećanje dečijih dodataka za decu koja su ostala u zemlji izvršeno je januara 1974. godine).

Ova nova tarifa pokazuje skandaloznu diskriminaciju u isplaćivanju dečijih dodataka jugoslovenskim radnicima koji od

svoje plate uplaćuju doprinos za dečije dodatke.

Ako pogledate priloženu tabelu bolje ćete razumeti koliko je značajan zahtev za JEDNAKOST PRAVA za koji se bori CGT i shvatiti da jedino organizovanje (učlanjivanje u CGT) i zajednička akcija mogu postići da se taj zahtev ostvari.

Uporedjenje sa dečijim dodacima isplaćivanim 1.10.1975				
broj dece	deč. dod. u Francuskoj	deč. dod. za decu u Jug.	Razlika za jedan mesec	razlika za 1 godinu
2	148,81	108	40,81	489,72
3	397,78	180	217,78	2613,36
4	646,71	240	406,71	4880,52
5	870,36	291	579,36	6952,32
6	1094,01	310 + 51 F po detetu više	784,01	9408,12

U ovu tabelu ne ulaze razlike koje potiču od dodatka na koji imaju pravo porodice sa jednom platom, u kojima majka ne radi i koji se isplaćuje ako je majka porodice u Francuskoj. Ako je ostala u zemlji, porodica nema pravo na ovaj dodatak.

KONFERENCIJA ZA ŠTAMPU O PROBLEMIMA STRANIH RADNIKA C.G.T. UPUĆUJE PET PITANJA VLADI

(Nastanak sa 1 strane)

Konstatujući da se posle 500 dana žiskarovog upravljanja položaj stranih radnika ne samo nije popravio, nego se naprotiv pogoršao, Rene Lome upućuje pet pitanja Vladi žiskara d'Estena :

1. — Zašto su u Ženevi, juna ove godine, predstavnici Francuske vlade na Medjunarodnoj konferenciji rada odbili da glasaju za tekst nove Medjunarodne konvencije, koja zahteva od svih članova koji su je ratifikovali, da se obavežu da će obezbediti jednake uslove i jednak tretman, da će poštovati osnovna prava čoveka u odnosu prema svim stranim radnicima i da će im garantovati jednakost u pravima u pogledu ličnih i kolektivnih sloboda ?

Ovo su jasni postupci, koji neobično odudaraju od lepih reči ljudi na vlasti.

Hoće li ili ne Francuska vlada da ratifikuje ovu konvenciju ?

2. — Hoće li vlasti da produže bez teškoća — kako to predviđa ženevska konvencija koju je Francuska vlada odbila da potpiše — kartu boravka i kartu rada nezaposlenim stranim radnicima, ili će vlada da pristupi isterivanju stranih radnika iz Francuske, pod izgovorom da su nezaposleni i da im samim tim ne mogu obnoviti kartu za rad i za boravak ?

3. — Koje hitne mere Ministar unutrašnjih poslova misli da preduzme da bi stvarno osigurao za sve strane radnike i njihove porodice poštovanje njihovog dostojanstva i njihove bezbednosti ?

To je pitanje koje smo 17 septembra već bili postavili gospodinu Ponjatovskom, prilikom prijema zajedničke delegacije C.G.T.-C.F.D.T. u Ministarstvu unutrašnjih poslova, i na koje nismo dobili nikakav odgovor.

4. — Hoće li vlada preduzeti sve mere i odvojiti sredstva da stvarno obezbedi jednakost u pravima stranim radnicima, osobito što se tiče socijalnog osiguranja i porodičnih dodataka ? Na primer, zašto ne odobri dodatak od 250 Fr za početak školske godine deci stranih radnika koja su ostala u zemlji ?

5. — Budžet odredjen za F.A.S. često služi drugim namenama nego što su one za koje je predviđen (na primer : finansiranje emisija za radio i televiziju). Nije li istina da on obezbeđuje plate stalno uposlenih u izvesnim udruženjima (osnovanim u okviru mreže prihvatanja stranih radnika) i domovima, čiji se glavni posao sastoji u tome da « uokvire » i « nadgledaju » strane radnike ?

DA BI POSTIGLA POZITIVNE ODGOVORE, C.G.T. ORGANIZUJE INTENZIVNU KAMPANJU

Radnicima je dosta obećanja i demagoških izjava Pretsednika Republike i gospodina Dižua.

Francuski i strani radnici će razviti akciju da bi dobili pozitivne odgovore na postavljena pitanja. Zato C.G.T. organizuje novu intenzivnu kampanju u vezi sa problemima stranih radnika.

Na prvom mestu u pravcu dve najbrojnije nacionalne grupe stranih radnika — Portugalaca i Alžiraca, u vezi sa posetom delegacije U.G.T.A. i Medjusindikalnog sastanka.

Zatim, u toku 1976, dva dana posvećena proučavanju :

— problema marokanskih radnika

— problema turskih radnika.

Rene Lome završava svoje izlaganje ističući važnost koju C.G.T. pridaje zajedničkom učešću francuskih i stranih radnika u borbi radničke klase, radujući se što sve veći broj stranih radnika, uz francuske radnike, prilazi akciji, što je najbolja garancija za uspeh nove kampanje C.G.T. — a po problemima stranih radnika.

TRENUTAK ISTINE

Gospodin Pol Dižu, Državni sekretar za pitanja useljništva, izjavio je 8 septembra na 1 om programu francuske televizije, da će se časovi opismenjavanja i francuskog jezika za strane radnike, održavati u okviru radnog vremena.

« Sve treba da bude završeno za sledećih 10 godina ». Pitanje će biti izneto pred Skupštinu.

Nekoliko dana kasnije, isti Državni sekretar ukinuo je Komitetu preduzeća fabrike Reno subvenciju koju je dobijao za opismenjavanje stranih radnika.

Kao i Pretsednik vlade Širak, mora biti da je i Državni sekretar pobrkao ulaz i izlaz iz famoznog « tunela ».

Pročitati i preporučiti oko sebe « BORITI SE » ŽORŽA SEGIJA

« Boriti se » nije obična knjiga. Sva pisma koja smo dobili pokazuju da je to delo u srcu današnjice i da odgovara — i to na direktan način — na mnogobrojna pitanja koja sebi postavljaju radnici još neučlanjeni u C.G.T., kao i članovi sindikata koji svakoga dana treba da odgovaraju na pitanja svojih drugova na poslu.

Ko nasumce otvori knjigu, ne može a da se u nju ne zagnjuri i da je ostavi dok je celu ne pročita. Ona nema stil priručnika, u njoj se ne nalaze nejasne reči ili formule razumljive samo upućenim. Naprotiv, pisana je mirnim, spokojnim stilom, s velikom lucidnošću, da bi jednostavno ispričala jedan život, plemenit kao što je sam radnički pokret.

Do sada je Žorž Segi sistematski odbijao da govori u prvom licu. Iz principa, po svojoj prirodi takodje, čovek se povlačio pred funkcijom. Kada su mu predložili razgovor sa jednim novinarom, on se dva meseca premišljao. Prijatelji su ga ubedili. Tako je izašla ova veoma zanimljiva knjiga : « Boriti se ». Niko ne može da ostane ravnodušan čitajući je, jer su u ličnosti Generalnog sekretara C.G.T.-a koncentrisane četiri decenije istorije radničkog pokreta i odgovori na velika pitanja današnjice. Knjiga vaspitna i knjiga koja otkriva mnoge stvari, iz koje izbija velika ljudska toplina jednog od naših, koji je zbog svojih kvaliteta dospao na čelo najveće sindikalne organizacije Francuske.

Gospodin Dizū i kraj tunela

Opovrgavajući reči Predsednika Republike, njegovih ministara i gospodina Dižua, novi dekret koji je objavljen 25 novembra pokazuje da u isto vreme dok drže ohrabrujuće govore oni uvode mere za duži period ekonomske krize.

Ovaj dekret omogućuje da se stranim radnicima odbije obnavljanje karte rada, bez obzira kojoj kategoriji oni pripadali, naročito u slučajevima kada se nadju bez posla.

Dekret ukida izdavanje novih dozvola, tzv. « carte ordinaire à validité permanente » i novih stalnih karata za sve profesije zaposlenih.

Dakle, nasuprot tvrdjenjima da se radi o « liberalizaciji » propisa, reč je o njihovom pooštavanju i to u meri koja nikad do sada nije vidjena.

U ponedeljak, 2. decembra delegacija sindikata OGT i CFDT posetila je gospodina Dižua. Ova delegacija protestovala je protiv autoritarne politike vlasti i odbijan-

ja Državnog sekretara da započne razgovor sa Sindikatima o tom problemu.

Tako, se Komisija za stranu radnu snagu više ne sastaje, Konsultativni komiteti Pokrajina se uvek ne konsultuju, posebno kada se radi o postavljanju mreže prihvatnih centara. Ovi Centri su sve češće u rukama velikih firmi, banaka, viših oficira itd. a zna se da sredstva za njihovo otvaranje velikim delom potiču iz F.A.S. — a odnosno fonda za dečije dodatke.

Uoči Nedelje gostoprimstva i obaveštavanja koja će se održati od 8 do 16 decembra, po odluci gospodina Dižua, i u kojoj će demagogije biti u izobilju, bilo bi dobro pomenuti ovo pitanje kao i pitanje šta je učinjeno da se stane na put rasističkim ispadima kojih je sve više u poslednje vreme akona (koga bi bilo dobro i priuprkos postajanja antirasističkog meniti). Gospodin Dižu izgleda i po tom pitanju nije ništa preduzeo, pošto je našoj delegaciji odgo-

rio « Idite kod Ministra unutrašnjih poslova », koji je kao što se zna pre spreman da radi protiv stranih radnika nego da ih brani od rasističkih napada.

Isto tako, sva lepa obećanja koja je dao gospodin Dižu trebalo je da nadju logičan zaključak u potpisivanju od strane Francuske Medjunarodne Konvencije prihvaćene juna meseca u Ženevi (videti stranu 2) od Medjunarodne Konferencije Rada, a dekret od 21 novembra je u flagrantnoj opoziciji sa ovom Konvencijom.

Možda je to i razlog zbog koga gospodin Dižu nije dao nikakav ohrabrujući odgovor delegaciji CGT — a i CFDT — a po pitanju potpisivanja ovog ugovora od strane Francuske ?

Ovo su nezgodna pitanja za Državnog sekretara — Da li će odgovoriti na njih za vreme Nedelje gostoprimstva i obaveštavanja stranih radnika ? Ako to ne učini, mi ćemo biti tu da ga na to potsetimo i da delujemo da njegov odgovor bude povoljan.

MARSEL KAJ SEKRETAR C.G.T. - a obraća se gospodinu DIRAFURU MINISTRU RADA I SOCIJALNIH PITANJA

Saznajemo da je marokanska policija uhapsila četiri marokanska radnika u momentu njihovog polaska za Francusku gde su bili zaposleni u preduzeću CHRYSLER FRANCE u Poissy-u.

Ovi radnici su aktivisti CGT-a, a trojica od njih su kandidati za izbore koji će se u preduzeću održati 9 i 10 oktobra, 1975.

Reč je o :

- INICH Hammadu, izabranom u Komitet preduzeća
- AKLI Mohamedu
- GHIEL Addelouardu
- KHOYA Moussadu.

Karakter ovih hapšenja pokazuje da su ona bila moguća samo po naredbi multinacionalnog i inostranog preduzeća Chrysler, uz saradnju marokanske policije.

Ovaj skandal je novi dokaz da direkcija sa CFT-om gazi francuske zakone i priprema parodiju izbora.

Šaljemo na mesto događaja advokata CGT-a, Ledermana.

Tražimo od vas da intervenišete kod marokanskih vlasti i kod CHRYSLER-a da bi se ovaj skandal okončao.

Ponovo tražimo hitan sastanak sa vama da bi se omogućilo slobodno odvijanje izbora, koji bi već od sada i u toku samog odvijanja glasanja bili kontrolisani od strane spoljnih predstavnika, sindikalnih organizacija i inspektora rada u dovoljnom broju.

KRIZA : C.G.T. PREDLAŽE

U sadašnjoj situaciji krize, C.G.T. je dala ekonomske predloge koje ona podržava, koji su takve prirode da mogu da osiguraju potpuni razvitak proizvodnje, da se zaustavi nezaposlenost, inflacija i skup život, smanjiti zavisnost francuske ekonomije i uravnotežiti razmenu, da se zadovolje zahtevi radnika.

Ti predlozi se svode na :

- Smanjenje prodajne takse na proizvodima neophodne potrošnje.
- Blokiranje cena izvesnih proizvoda široke potrošnje, najvažnijih industriskih proizvoda, takodje cena svih vrsta prevoza, kao i kirija i održavanja zgrada.
- Smanjenje i kontrola profita, velikih preduzeća.
- Zaštita opšte štednje protiv inflacije.
- Postavljanje jedne prave politike razvoja ekonomije za zaposljenje, usmerene pre svega na unutrašnjem zadovoljenju, koja se podržava sa kupovnom moći.

DA BI ŽIVELI BOLJE...

I DUŽE

Zahtev za smanjivanjem godina starosti za odlazak u penziju na 60 godina za muškarce i 55 godina za žene i radnike koji obavljaju izuzetno teške poslove najtežnje je povezan sa zahtevom za smanjenje radnog vremena bez smanjenja plate.

Ova dva zahteva svakako nisu nova, ali su vrlo aktuelna. Tiču se svih zaposlenih, bilo da su rođeni u Parizu, Lisabonu, Rimu, Alžiru ili Ankari... Radi se o tome da svi žive bolje i duže.

Radnici su vodili duge i teške borbe da bi dobili, a zatim poboljšali pravo na penziju, odnosno pravo da dostojanstveno žive od plodova svoga rada onda kada im sa dolaskom godina snage više ne dopuštaju da izdrže teške i često nepodnošljive dane rada, koje su podnosili već trideset ili četrdeset godina.

U njihovom je interesu da dobiju pravo na penziju pre nego što rad pobedi njihove fizičke snage.

Uprkos neverovatnom napretku nauke i tehnike rad je još uvek jednako težak, a zaposleni odlaze u penziju sa istim godinama kao na početku ovog veka : 65 godina.

Ipak, u Francuskoj je moguće smanjiti broj godina rada za odlazak u penziju. U Italiji pravo na penziju je 60 godina za muškarce i 55 godina za žene. U Belgiji takodje žene uživaju pravo na pet godina rada manje.

— Pošto uplaćuje prilog za Socijalno osiguranje strani radnik ima pravo na starosnu penziju u Francuskoj.

— Period u kome je radnik

upisan na berzu rada kao tražilac zaposlenja takodje ulazi u obracun godina rada za sticanje starosne penzije.

— Ponekad se takodje uzimaju u obzir godine službe u zemlji porekla koje se sabiraju sa godinama provedenim na radu u Francuskoj da bi se ostvarilo pravo na penziju.

— Starosna i dopunska penzija isplaćuju se radniku i po povratku u njegovu domovinu.

— Udovica stranog radnika može da traži pravo na penziju.

Isto je i sa smanjenjem radnog vremena.

Krajem prošlog veka, naši stari su ga postavili kao zahtev primarne važnosti. Svakog prvog maja od 1880 godine, demonstrirali su zahtevajući « Dan od 8 sati rada ».

U Francuskoj je trebalo dočekati 1936 godinu, da bi se ostvario zahtev (zajedno sa zahtevom za plaćen godišnji odmor) na nedelju od 40 radnih sati. Ova tekovina stalno se dovodi u pitanje od strane poslodavaca.

« Sporazum Grenelle » ostvaren u toku velikog revandikativnog pokreta u maju i junu 1968 godine, pored drugih povoljnih strana, predvideo je postepeno vraćanje na

nedelju od 40 radnih sati, bez smanjenja plate.

Ko bi, sem poslodavaca, odbio da prizna da je činjenica da se radi 40 sati za istu platu za koju se radilo 48 sati pozitivna ? KO ?

Šta više u sadašnjoj situaciji, pomeranje starosne granice za pravo na penziju dozvolilo bi da se napravi prostor za nekoliko stotina hiljada ljudi koji su momentano bez radnog mesta. To zahteva C.G.T., ojačan podrškom francuskih i stranih radnika. To odbija vlada i patronat. To je isto tako smisao borbe koju radnici vode da bi ih primorali da ustuknu.

Photo : Georges AZENTARCK

UPOZNAJTE SVOJA PRAVA... UPOZ

Zaposlenje i nezaposlenost stranih radnika

Ekonomska kriza veoma pogadja radnike u Francuskoj: približavamo se cifri od milion i petstotina hiljada nezaposlenih.

U najugroženije spadaju mladi, žene i strani radnici. Prema zvaničnim podacima, broj nezaposlenih stranaca je porastao brže od broja nezaposlenih Francuza.

Najpogodniji medju strancima u toku prvih šest meseci 1975 bili su Marokanci, Alžirci, Tunizani, Portugalci, zatim Jugosloveni i Italijani. Uz to treba napomenuti da zvanične cifre ne odražavaju pravu stvarnost.

Naime, mnogi strani radnici ne poznaju još uvek svoja prava i ne prijavljuju se uredima za rad ili svojoj opštini. Oni koji nisu uspjeli da regulišu svoj status nemaju mogućnosti da se prijave agenciji za zapošljavanje.

Neki strani radnici se ne prijavljuju agencijama za zapošljavanje pošto se plaše da će zbog toga što su nezaposleni biti izbačeni iz Francuske.

Oni zbog toga zapadaju u vrlo tešku situaciju i to iz više razloga:

1. Budući da su bez posla, a nisu upisani u agenciju za zapošljavanje, nemaju više pravo na Socijalno osiguranje, dečiji dodatak, a ne primaju ni odštetu za nezaposlenost (javnu, ASSEDIC i druge); ne mogu pratiti staž za profesionalno usavršavanje predviđen za nezaposlene radnike, ne mogu da pronadju novi posao.

2. Obnavljanje « papira » (karte

rada i karte boravka), biće im odbijeno.

3. Ukoliko ih policija uhvati u jednoj od operacija « udarac pesnicom » radi provere dokumenata što se sve češće dešava u poslednje vreme - oni radnici rizikuju proterivanje.

ZBOG SVIH OVIH RAZLOGA STRANI RADNICI KOJI OSTAJU BEZ ZAPOSLJENJA TREBA DA SE PRIJAVE LOKALNOJ AGENCIJI ZA ZAPOSLJAVANJE ILI OPŠTINI, DA BI SE UPOZNALI SA SVOJIM PRAVIMA U SLUČAJU NEZAPOSLENOSTI.

POLOZAJ STRANOG RADNIKA KOJI OSTANE BEZ RADNOG MESTA

Ministarski cirkular od 2 maja 1975 dopunjava postojeće propise na sledeći način:

Strani radnik uživa ista prava kao i francuski u pogledu javne pomoći nezaposlenima ukoliko ispunjava dva uslova:

1. Treba da je bio u urednoj situaciji u periodu rada koji je potreban da bi se ostvarila ova prava, odnosno da je radio najmanje 150 dana u toku poslednjih dvanaest meseci.

2. Treba da poseduje dozvolu za rad. Ukoliko važnost karte rada ističe, stranom radniku se izdaje privremena dozvola boravka na tri meseca kako bi mogao da se upiše u agenciju za zapošljavanje i da potraži novo zaposlenje.

USLOVI ZA OBNAVLJANJE DOZVOLE RADA

1. Strani radnik nosilac karte rada i koji može da dokaže da je radio 150 dana kao nosilac te karte može, ukoliko se nadje bez posla u trenutku kada mu ističe dozvola rada, da dobije produženje dozvole za rad za tri meseca.

Ukoliko strani radnik poseduje samo ugovor, a nadje se bez posla kada ugovor istekne, dobija kartu rada koja važi samo tri meseca, i to pod uslovom da je radio 150 dana za vreme trajanja ugovora. On može da se prijavi agenciji za zapošljavanje i da traži novi posao.

2. Stranom radniku koji poseduje tzv « Carte ordinaire de travail » karta rada se produžava na godinu dana i izdaje mu se karta boravka.

Kada pronadju novi posao strani radnici mogu da produže važnost karte rada po uobičajenim propisi-

ma. Međutim, cirkular P. Dižua, državnog sekretara za pitanja imigracije predviđa takođe vraćanje u njihove zemlje onih stranih radnika koji se nadju bez zaposlenja i bez sredstava za život, a koji nemaju mogućnosti da pronadju novo zaposlenje.

CGT smatra da strani radnici, ništa više nego domaći nisu odgovorni za krizu i nezaposlenost. Oni zbog toga treba da uživaju ista prava u pogledu zaposlenja.

Zbog toga gubljenje posla (otpuštanje, zatvaranje preduzeća) ne sme da bude razlog da se karta rada i karta boravka stranim radnicima ne obnove. Strani radnici tre-

ba da uživaju garanciju radnog mesta, ili ukoliko su nezaposleni javnu pomoć, specijalni dodatak ASSEDIC, dodatnu pomoć čekanja zaposlenja u slučaju da su otpušteni iz ekonomskih razloga, dodatak primanja za nezaposlene starije od 60 godina, pravo na kurseve profesionalnog usavršavanja predviđene za nezaposlene radnike, i na kurseve prekvalifikacije.

STRANI RADNICI, DA BI SE VAŠA PRAVA POŠTOVALA, DA BI SE VAŠI ZAHTEVI USVOJILI, UČESTVUJTE U RADU KOMITETA ZA BORBU PROTIV NEZAPOSLENOSTI.

Tražite obaveštenja kod lokalnih unija sindikata CGT.

NEZAPOSLENI PAŽNJA !

U momentu kada C.G.T. daje cifru od 1.500.000. nezaposlenih po propisima Međunarodnog Biroa Rada, vlada kaže da je taj broj samo 950.000 (što nije tako malo).

U mesto da se zaposli potreban broj službenika u Agencijama za Rad, da se poboljša upisivanje, predstavnik vlade je odlučio da pošalje jedan upitnik svima onima koji su upisani više od jednog meseca i koji ne primaju pomoć za nezaposlene.

U slučaju da taj upitnik nije vraćen u roku od 10 dana, nezaposleni radnik biće izbrisan iz spiska za pomoć.

Na taj način neće se smanjiti broj nezaposlenih, već će se povećati broj neupisanih nezaposlenih radnika koji će izgubiti sva prava: dečiji dodatak, socijalno osiguranje i.t.d.

Za strane radnike, koji vrlo često ne čitaju francuski jezik, gore navedeni postupak će biti još veća pretnja.

Ovo treba da objasnite vašim drugovima koji su nezaposleni -- opomenite ih na ovaj lov na nezaposlene.

Da bi se bolje odbranili, stranim radnicima je u interesu da se učlane u komitete za nezaposlene C.G.T.-a koji će im pomoći da popune te upitnike o kojima je bilo reči.

Ako ste i vi u toj situaciji, ili ako poznajete prijatelja koji je u istog situaciji, idite ili mu savetujte da ode do lokalne zajednice C.G.T. u blizini mesta gde mora da se prijavi birou za nezaposlene, koji će vam dati sva potrebna obaveštenja.

NAJTE SVOJA PRAVA... UPOZNAJTE

Sindikalna prava stranih radnika

PRAVO UCLANJAVANJA I UČESTVOVANJA

Svi strani radnici imaju pravo da slobodno biraju svoj sindikat i da uživaju sva prava priznata francuskim radnicima: deliti sindikalne novine u preduzeću (u časovima ulaza i izlaza), prikupljati članarinu itd (Pažnja: Zakon zabranjuje gazdama pravo da uzimaju u obzir pripadnost ili ne pripadnost jednom sindikatu, radnika koga želi da zaposli, da ga kazni ili da ga istera sa posla. Primer: radnik ne treba da odgovori na pitanje da li pripada jednom sindikatu prilikom zapošljavanja).

PRAVO NA STRAJKOVANJE

Pravo štrajka je zakonom priznato svim radnicima. To je osnovno pravo koje se nalazi u francuskom ustavu. To je važno i za one koji dolaze iz zemlje gde zakon zabranjuje štrajk (Španija).

RADNICKI DELEGATI

— Strani radnici mogu da "glasaju" na izborima za delegata ako su stariji od 16 godina i ako rade u preduzeću više od 3 meseci.

— Oni mogu da budu kandidati ako imaju 18 godina, i ako rade u preduzeću više od 1 godine, i mogu da se izraze na francuskom jeziku.

(Pažnja: potrebno je znati govoriti malo francuski jezik a nije potrebno znati čitati i pisati; to nije na gazdi da odluči; u slučaju poteškoća obavestiti sindikat C.G.T.).

— Delegati su birani svake godine.

— Uloga delegata je da iznese potražnje radnika. Mogu da se slobodno kreću. Imaju pravo (najmanje) na 15 časova za delegovanje, a takođe časove za sastanke sa direkcijom.

— Delegati su primani barem jednom mesečno na sastanak sa direkcijom (oni daju potražnje dva dana ranije i direkcija je obavezna da im odgovori pismenim putem u roku od 4 dana posle sastanka). Ostali sastanci se održavaju na zahtev.

KOMITETI PREDUZECA

Strani radnici mogu glasati i biti kandidati na izborima za delegate radnika.

— Izbori u komitete preduzeća se održavaju svake druge godine. Komitet preduzeća je obavezan u svim preduzećima gde ima više od 49 radnika. Gazda koji se suprotstavi uspostavljanju Komiteta preduzeća može da bude tužen sudu od strane sindikata.

— Komitet preduzeća se održava barem jednom mesečno. Treba da bude u toku poslovanja preduzeća (proizvodnja, porudžbine, zaposlenje, uslovi rada) i on treba da se savetuje sa šefom preduzeća, u vezi važnih pitanja, posebno zapošljavanja, stanovanja stranih radnika itd).

— Komitet ustanove treba da se brine o kantini, o godišnjem odmoru, biblioteci, čuvanju dece radnika i.t.d.

SINDIKATI

Posle štrajka u Maju-Junu 1968 godine sindikati su najzad priznati u preduzeću. Na osnovu čega od 1968 postoje sindikalni delegati.

SINDIKALNI DELEGAT predstavlja svoju sindikalnu sekciju i on osigurava odbranu i interese svih radnika u preduzeću, i on može u svakom momentu da zahteva da bude primljen u direkciji. On ima prava da podrži delegate radnika. On razgovara sa direkcijom i ima prava da zaključi i potpiše ugovore.

— Strani radnici kao i francuski radnici, mogu da budu sindikalni delegati. Oni treba da budu stariji od 18 godina i da rade u preduzeću više od 1 godine. Sindikalni delegat je odredjen od strane svog sindikata. Gazda je obavešten o toj odluci preporučenim pismom (duplikat je poslat inspektoru rada).

Od Jula 1975 sindikalni rukovodioci mogu da budu, na osnovu zakona, strani radnici. To je veliki uspeh za koji se C.G.T. bori već odavno. Ali nažalost zakon postavlja uslove:

— Strani radnik mora da radi u Francuskoj više od 5 godina kada ga sindikat nameće kao predstavnika t. j. rukovodioca (osim za zemlje članice Zajedničkog Evropskog Tržišta).

— Strani radnici treba da predstavljaju najviše jednu trećinu članova sindikalne uprave.

Za C.G.T. ove uslovne tačke su u suprotnosti sa poveljom broj 87. Međunarodne Organizacije Rada (M.O.R.) u vezi sindikalne slobode, koju je Francuska ipak potpisala još 1951 godine.

ZASTITA PROTIV OTPUŠTANJA

Jedan gazda nema prava da otpusti jednog radničkog delegata ili člana Izvršne Komisije (izabrani član ili sindikalni rukovodilac u Izvršnoj Komisiji) bez saglasnosti Izvršne komisije.

Posle odbijanja Izvršne Komisije, on treba da traži saglasnost od Inspektora Rada.

(Pažnja: Bivsi sindikalni rukovodioci su zaštićeni za vreme od 6 meseci a neizabrani kandidati prvog glasanja za vreme od 3 meseca).

Jedan sindikalni delegat ne može da bude otpušten bez odobrenja inspektora rada (bivsi sindikalni delegati su zaštićeni za vreme od 6 meseci).

(Pažnja: Jedan dogovor može uvek da poboljša sindikalna prava).

JA SE UCLANJUJEM U C.G.T.

Prezime
Ime Godine starosti
adresa
Zanimanje
Ime ustanove
Grad Kvart
Datí sindikalnom predstavniku C.G.T. u ustanovi
ili poslati na adresu C.G.T., 213, rue Lafayette, Paris 10^e

SVETSKI KONGRES MEDJUNARODNE GODINE ŽENE

Radu ovog Kongresa koji je održan u Berlinu, glavnom gradu Savezne Republike Nemačke, prisustvovalo je .000 delegata, predstavnika 131 zemlje.

Naša organizacija, odnosno CGT delegirala je drugaricu Janette Levrat, sekretara ogranka železničara i drugaricu Janine Olmi sekretara pokrajinske unije Meurthe et Moselle.

Kongres je pripremio i sazvalo 18 međunarodnih ženskih i mešovityh organizacija, sa ciljem da produbi i razvije pitanja koja je

O-U-N- tokom čitave ove godine postavljala.

— Borbu protiv svake diskriminacije žene, diskriminacije koja predstavlja povredu Prava čoveka.

— Jednakost za ženu ne samo u pogledu prava, već i činjenica.

— Potpunu integraciju žene u društveni razvitak.

— Značaj doprinosa žena međudržavnoj saradnji i borbi za mir u svetu.

Reč je o veoma širokom suočenju sa problemima žene u najrazličitijim situacijama, što predstavlja

neku vrstu otkočne daske za dalju borbu i napredak.

Kongres je primio mnogobrojne poruke podrške i želja za uspeh, posebno od šefova država i istaknutih ličnosti

Freda BROWN Predsednica međunarodnog pripremnog komiteta predstavila je na otvaranju Kongresa osnovne ideje za njegov rad i teme za razmišljanje za rad komisija.

— Jednakost žena u društvu

— Vaspitanje i obrazovanje žene

— Žena i rad

— Doprinos žene društvenom životu

— Žena i društvo

— Žena i borba za mir i nacionalnu nezavisnost

— Uticaj masovnih sredstava komunikacije na stav javnog mnjenja prema ženama.

— Saradnja i zajedničke akcije žena za postizanje ciljeva u međunarodnim okvirima.

PROBLEM JEDNAKOSTI

Kongres je sebi postavio u zadatak doprinošenje rešavanju tri najvažnija problema koja su Ujedinjene Nacije postavile u Međunarodnoj godini žene :

— Olakšavanje stvaranja potpune jednakosti između muškarca i žene.

— Osigurati potpuno učešće žena u razvoju društva.

— Priznati sve veći doprinos žena u učvršćenju mira u svetu.

Moguće je konstatovati da položaj žene zavisi usko od ekonomske i socijalne situacije zemlje u kojoj živi i da pitanje jednakosti žene varira i dobija drugo značenje od jednog kontinenta do drugog.

Jednostavna reč « mentalitet » koja se toliko lako upotrebljava nosi u sebi mnogostruka značenja — drugačije je upotrebljavaju žene iz Afrike, drugačije žene iz arapskih zemalja ili iz Skandinavije, no ipak osnova njihovih problema je zajednička.

ANGELA DEVIS koja na Kongresu predstavlja Nacionalni savez protiv rasnog i političkog ugnjetavanja, ovako je izrazila svoj osećaj :

« Može se konstatovati da pred opštim ugnjetavanjem žena, crne žene više trpe ; one ne odvajaju borbu za svoja prava od borbe koju vode sve žene za ostvarenje svojih prava Naša borba protiv rasne segregacije nije odvojena od borbe za društvena prava ».

Glavna pitanja ovog kongresa i razgovora koji su na njemu vodjeni sazrevaju zajedno sa realnom stvarnošću različitih situacija i zajedničke volje da se, posle Berlina u život unese plan svetske akcije.

80 PROLECA C.G.T.-A

Biće potrebne desetine godina pa da C.G.T. postane snažno sredstvo borbe, kako su to hteli kongresisti u Limožu. Razne će struje proći kroz njene redove, kako socijalističke, reformističke ili gedističke, tako i prudonsko-utopističke i anarhosindikalne. Ona će sebi krčiti put kroz mnoge prepreke kako bi našla sopstveni revolucionarni put.

Pa ipak, od svog stvaranja, kako u svakodnevnoj borbi tako i u velikim trenucima istorije, C.G.T. je uvek tu da predvodi borbu radnika.

NA SVETLOSTI DANA I U TAMI

Prvi svetski rat i Sovjetska revolucija 1917 su duboko obeležili njenu evoluciju. Klasne koncepcije tada stalno napreduju, odstranjujući reformizam klasne saradnje.

U doba Narodnog fronta, C.G.T. ponovo ujedinjena u Tuluzu, ima veliki uticaj na ostvarenje jedinstva levice i zadovoljenje socijalnih zahteva.

Kada je nacistička okupacija pokušala da porobi našu zemlju, veliki broj njenih aktivista nalazi se u borbi za narodno oslobođenje i mnogi od njih su ušli u redove mučenika i heroja.

Po oslobođenju, ne štedeći se, C.G.T. radi na nacionalnoj obnovi koja je neophodna za francusku nezavisnost, koju će ipak neki političari kojih se nerado sećamo prepustiti S.A.D. U tom trenutku, uz pomoć C.I.A., reformistička manjina izaziva cepanje sindikata krajem 1947 god.

Međutim, C.G.T. odoleva i uvek čvrsta na svojim klasnim i pozicijama međunarodne solidarnosti, i pored uporne represije, vod aktivnu borbu protiv imperijalizma koji hoće da održi svoje kolonijalne pozicije, naročito u Vijetnamu i u Alžiru.

VELIKA DAMA

Danas, kako je to rekao Benoa Frašon, « C.G.T. koja je sačuvala sve dobre tradicije i oslobodila se grešaka, obogaćena novim saznanjima i iskustvima, ostaje velika dama koju svi ne vole, ali koju moraju da poštuju ».

Ona, koja je umela da se uklopi u vreme, ostaje uveliko najveća borbena organizacija radnika u suprotstavljanju politici štednje i za postizanje suštinskih promena, osobito onih sadržajnih u Zajedničkom programu Levice.

Da bi se postigli ti ciljevi, 39i kongres je odlučio da povede, povodom 80 goišnjice C.G.T.-a veliku kampanju koja će biti obeležena ove jeseni raznim manifestacijama i naporom za popunjavanje svojih redova novim snagama : promocija njenih 80 proleća.

POSLE SMRTI BENOA FRAŠONA

upoznao veliko teoretsko i praktično znanje. On je pridavao veliku važnost izučavanju i stvaranju sindikalnih kadrova i smatrao sa pravom da ko « zanemaruje svoju teoretsku formaciju ide sigurno prema stagnaciji a još više u nazad ».

Tako da je otvaranje centra u Kurselu 1950 godine u prisustvu Benoa Frašona upisano u liniji ideja onoga čiji je ceo život vezan sa istorijom C.G.T.-a.

Izvršna komisija C.G.T.-a se sastala 3 Septembra 1975 u Sindikalnom Centru u Kurselu. Ona je zajedničkim glasanjem odobrila odluku Konfederalnog Biroa od 13 avgusta 75 da centar u Kurselu nosi ime Benoa Frašon.

Benoa Frašon je znao cenu znanja. U toku svoje dugačke borbe na čelu C.G.T.-a on je sakupio i

U Sindikalnom Centru u kome Izvršna Komisija otvara nove prostorije, drugovi i drugarice koji su došli da nauče znače da imaju primer Benoa Frašona metalca iz Loare, koji je sve naučio da bi bolje služio interese radničke klase.

Taj primer će podržavati sve napore svih onih koji se bore za C.G.T.